

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI *Srijeda, 25. svibnja 2016.* **[Multimedia]**

"Svagda moliti i nikada ne sustati"

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandeoska prispodoba koju smo upravo čuli (usp. Lk 18, 1-8) sadrži u sebi važnu poruku: "Kako valja svagda moliti i nikada ne sustati" (r. 1). Dakle, ne moli se ponekad, kada za tim osjetim potrebu. Ne, Isus kaže da treba "svagda moliti i nikada ne sustati". On donosi primjer udovice i suca.

Sudac je moćnik, pozvan donositi presude na temelju Mojsijeva zakona. Stoga je biblijska tradicija preporučivala da suci budu bogobojazni ljudi, pouzdani, nepristrani i nepotkupljivi (usp. Izl 18, 21). Naprotiv, ovaj sudac "Boga se nije bojao, za ljude nije mario" (r. 2). Bio je to nepravedan sudac, beskrupulozan, koji nije mario za Zakon, već je činio što je htio, prema vlastitom interesu. Njemu se udovica obraća tražeći pravdu. Udovice, zajedno sa siročadi i strancima, bile su najranjivije skupine društva. Prava koja im je Zakon osiguravao moglo se lako gaziti, jer, budući da se radilo o usamljenim i bespomoćnim osobama, teško im se bilo izboriti za svoja prava: neka siromašna udovica, tamo, sama, nitko je ne brani, mogli su je ignorirati, čak joj ni ne dati pravdu. Jednako tako i siroče, stranac i migrant: u to doba ta je problematika bila snažno prisutna. Suočena s ravnodušnošću suca, udovica pribjegava svom jedinom oružju: uporno ga moli, predstavljajući mu svoj zahtjev za pravdom. I upravo tom upornošću postiže cilj. Sudac je, naime, u jednom trenutku uslišava, a ne zato što je potaknut milosrđem, ili zato što mu to savjest nalaže; jednostavno priznaje: "Jer mi udovica ova dodijava, obranit ću je da vječno ne dolazi mučiti me" (r. 5).

Iz ove prispodobe Isus izvlači dva zaključka: ako je udovica uspjela pridobiti nepravednog suca svojim upornim traženjima, koliko će više Bog, koji je dobri i pravedni Otac, "obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu"; oni neće na to dugo čekati, "ustat će žurno na njihovu obranu" (rr. 7-8).

Zato Isus poziva da se moli "neumorno". Svi proživljavamo trenutke umora i obeshrabrenosti, prije

svega kad se čini da je naša molitva besplodna. Ali Isus nam jamči: za razliku od nepravednog suca, Bog spremno uslišava svoju djecu, premda to ne znači da će to učiniti u vremenima i onako kako bismo mi htjeli. Molitva nije čarobni štapić! Ona pomaže sačuvati vjeru u Boga, u njega se uzdati i kad ne shvaćamo njegovu volju. U tome, nam je sam Isus – koji je toliko molio! – primjer. U poslanici Hebrejima se podsjeća da "on je u dane svoga zemaljskog života sa silnim vapajem i suzama prikazivao molitve i prošnje Onomu koji ga je mogao spasiti od smrti. I bî uslišan zbog svoje predanosti" (5, 7). Na prvi pogled ova se tvrdnja čini netočnom, jer je Isus umro na križu. Ipak poslanica Hebrejima ne griješi: Bog je doista spasio Isusa od smrti dâvši mu da izbori nad njom potpunu pobjedu, ali je put koji je prešao da je postigne vodio kroz samu smrt! Podsjećaj na prošnju koju je Bog uslišao upućuje na Isusovu molitvu u Getsemaniju. Obuzet predstojećom tjeskobom, Isus moli Oca da ga oslobodi gorkog kaleža muke, ali njegova molitva je prožeta pouzdanjem u Oca i bespridrţajno se uzda u njegovu volju: "Ali – kaže Isus – ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti" (Mt 26, 39). Predmet molitve pada u drugi plan; ono što je vaţno prije svega je odnos s Ocem. Eto što čini molitva: preobraţava ţelju i oblikuje je prema Boţjoj volji, koja god da ona bila, jer onaj koji moli prije svega teţi sjedinjenju s Bogom koji je milosrdna Ljubav.

Prispodoba završava pitanjem: "Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?" (r. 8). I tim pitanjem smo svi upozoreni: ne smijemo odustati od molitve čak i ako nije uslišana. Molitva je ta koja čuva vjeru, bez nje se vjera poljulja! Molimo Gospodina za vjeru koja postaje stalna, ustrajna molitva, poput molitve udovice iz prispodobe, za vjeru koja se hrani ţeljom za njegovim dolaskom. I u molitvi iskusimo Boţje suosjećanje, koji kao otac dolazi ususret svojoj djeci pun milosrdne ljubavi.

Apeli Svetog Oca

Danas se obiljeţava Međunarodni dan nestale djece. Duţnost je sviju štititi djecu, a posebno one koji su izloţeni visokom riziku izrabljivanja, trgovine i devijantnog ponašanja. Nadam se da će se civilne i vjerske vlasti trgnuti i senzibilizirati savjesti, kako bi se izbjeglo ravnodušnost prema nedaćama djece koja su usamljena, izrabljivana i otrgnuta od svojih obitelji i svog društvenog okruţenja, djece koja ne mogu rasti u miru i gledati s nadom budućnost. Pozivam sve da mole da svako od njih bude vraćeno ljubavi svojih najmilijih.

Poziv na molitvu za Siriju

U ponedjeljak se u ljubljenoj Siriji dogodilo nekoliko terorističkih napada, koji su prouzročili smrt stotinjak nevinih civila. Pozivam sve na molitvu Majci Boţjoj i milosrdnom Ocu da udijeli vječni pokoj ųrtvama, utjehu obiteljima i obrati srca onih koji siju smrt i uništenje. Svi se zajedno sada pomolimo Majci Boţjoj. [Zdravo Marijo...]

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana